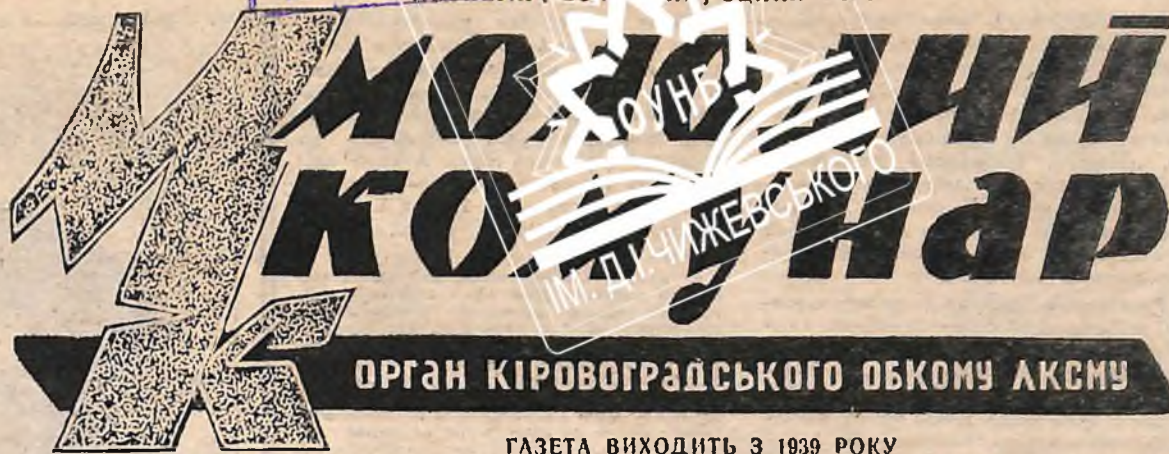

Учасникам Всесоюзного зльоту піонерських вожатих

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 60 (2164).

ЧЕТВЕР, 20 травня 1976 року

Ціна 2 коп.

Дорогі товариші!

Сердечно вітаю вас — учасників Всесоюзного зльоту піонерських вожатих. Ваш зліт проходить у знаменний час, коли радянський народ приступив до виконання грандіозних планів, пам'яток XXV з'їздом КПРС.

Дитинство в нашій країні тісно зв'язане з піонерською організацією, яка поєднує ім'я Володимира Ілліча Леніна. В піонерських загонах і дружинах мільйони дітей проходять школу ідейно-політичного, трудового і морального виховання, вчаться жити, працювати і боротися, як заповідав великий Ленін.

Комуністична партія дала Ленінському комсомолу відповідальне доручення бути колективним вожатим радянської піонерії. Ви гідно представляєте ВЛКСМ у піонерській організації. Партія високо цінить вашу працю, бачить у вожатих активних працівників ідеологічного фронту. Вожатих люблять називати піонерськими комісарами, а комісари, політінструктори, комуністи завжди попереду — і в бою, і в праці. Ви — попереду піонерських колон, на вас рівняються юні ленінці.

Комуністична партія, Радянська держава постійно виявляють справді батьківське піклування про підрастаюче покоління. Щороку наші діти одержують нові школи, дитячі театри, палати та будинки піонерів, станції юних техніків і натуралістів, піонерські табори, стадіони, багато інших позитивних закладів.

Виховання дітей у нашій країні стало кривавою справою всього радянського наро-

ду. Об'єднані зусилля сім'ї, школи, комсомольської і піонерської організації, широкі громадськість дають змогу успішно розв'язувати завдання комуністичного виховання юних громадян. Відрадно, що в роботі по вихованню піонерів і школярів беруть активну участь прославлені герої праці і ратного подвигу, вчені, діячі літератури і мистецтва, воїни Радянської Армії і Флоту, кращі спортсмени і студенти.

Робота з піонерами — справа складна, копітка, винятково відповідальна, яка вимагає високої педагогічної майстерності, глибоких знань, великої душі і серця. Наполегливо вивчайте марксистсько-ленінську теорію, документи Ленінської партії, радянську педагогічну науку, передовий досвід комуністичного виховання піонерів і школярів.

Сміливо ведіть юну зміну славним шляхом батьків, виховуйте гідних продовжувачів революційних, бойових і трудових традицій старших поколінь. Пам'ятайте: сьогодні — діти, завтра — активні будівники комунізму.

Від усієї душі бажаю вожатим, педагогам, піонерським і комсомольським працівникам, усім, хто віддає свою енергію, сили і знання справі комуністичного виховання підрастаючого покоління, повних творчих успіхів у виконанні завдань, висунутих XXV з'їздом партії.

Л. БРЕЖНЕВ,

Генеральний секретар Центрального
Комітету Комуністичної партії Ра-
дянського Союзу.

Втора Всесоюзна піонерська організація імені В. І. Леніна урочисто відзначила свій день народження

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА—ВІРНИ!

Весну завжди називають квітучою. І — щедрою. Якими тільки колорами не вирає вона! Тут і ніжна зелень першого листя, і кипучо-блє диво цвітіння, і безмежна блакить бездонного неба. Та є у весни місяць, коли серед усіх кольорів найяскравіший один. Цей місяць, що починається Першотравнем, найбагатший на свята. Вони й визначають його колір.

Учора чулиш знову виповнились червоном масовою прапори. Та місце червоно спалахнуло не тільки від них. Ніби іскришки від великого погніща, ніби частинки великих прапорів, пламенили на грудях іменників червоної галстуки. Іх іменників, не десятки, не сотні. Іх мільйони — юних громадян Країни Рад, що святкували вчора день народження своєї піонерської організації. 54 роки крокує піонерія своїм славним шляхом. «Заповітам Леніна — вірні!» — ось девіз непокінчених, бентежних сердець. В усіх великих ділах країни і їхніх піонерів, маленька часточка. Руками юних зібрано тисячі тонн металевого лому для ударних будов, прикрашено нашу землю мільйонами нових дерев. «Беремо з комуністичним прикрас!» — під таким девізом крокує юна піонерія маршрутами Всесоюзного маршу. Ось чому вони не можуть жити інакше.

У ці святкові дні вулиці міст і сіл країни прокидались від дзвінкого барабанного дробу і звуків піонерських сур.

— Слухайте всі! Слухайте всі! В день народження піонерської організації імені В. І. Леніна ми присягаємо партії на вірність. Ми, юні Ілліча, гордо несемо на грудях частинку того вогню, що його запалив великий вождь у сімнадцятому році. Клянемося завжди бути вірними його ідеям!

Такі слова лунали на площах, у парках, зі сцен будинків культури і клубів. Піонерія звітала комсомолу і партії, старшим товаришам і присягала на вірність їхнім ідеям. Піонерія святкувала!

Н. ВІКТОРОВА,

ОКРЕМОЇ кімнати комітет комсомольської організації не має — невеличкий кабінет поки що ділять з парткомом колгоспу. Та секретар Лілія Корніченко не скаржиться на тісноту, вважає, що досить того, аби було де провести засідання комітету, зберігати комсомольські документи.

Всю ж основну внутрішню роботу і вона, і члени комітету проводять безпосередньо там, де трудяться комсомольці. Збори на фермі, в тракторній бригаді, в клубі відділка, індивідуальні бесіди з юнаками і дівчатами прямо на полі, в будинку тваринників, а то і вдома — такий стиль роботи утвердився вже давно. До точної дати це становлення Лілія не береться віднести, адже її саму з незалежною першою ось уже майже десять років обирають ватажком комсомольської організації. В комітеті секретаря застати важко, і особливо в розпал польових робіт, — до цього звикли. Тому Лілія навіть трохи здивувалася, коли якась від підрахунку внесків її відірвав несподіваний відевідець.

Було це в дні роботи XXV з'їзду комуністів країни. В робочому одязі, ще зі слідами мазуту й бензину, трохи ніяковіти, зайшов до комітету чорнявий хлопчина. Лілія пізнала його — Толя Ковальчук; він після восьми класів тільки-но закінчив курси трактористів і нині у бригаді працює. В руках мняв шапку і після вітання ніяк не міг почати розмову.

— Ти щось хотів? — прийшла на допомогу Лілія.

— Хочу бути комсомольцем.... Бо всі хлопці у бригаді комсомольці, а я...

Лілія усміхнулася на таке вичерпне пояснення. В скупих словах відвідувача вловива великий зміст. Про себе подумала: «Інакше й не могло бути, цей хлопчина обов'язково мав прийти в комітет із такою заявою. Обов'язково...».

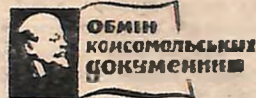
Тракторну бригаду № 1, де працює Анатолій Ковальчук, створили на початку року, після з'єднання двох бригад. У новому колективі випалося сім комсомольців, трохи більше — молодих механізаторів. З ініціативи комітету комсомолу з їх числа створили комсомольсько-молодіжний колектив. Комсомольська група розробила умови соціалістичного зобов'язання. Осмисленою стала праця кожного, бо всі разом робили спільну справу, кожен старався не підвести товаришів. І радість, і успіх, і промах — все виносила комсомольська група на збори колективу. Коли в переддень форуму комуністів країни підбили підсумки соціалістичного змагання, виявилось, що хлопці з комсомольсько-молодіжного не осоромили честі бригади. Анатолій Зубенко ще до закінчення першого кварталу виробив на МТЗ-5 358 гектарів умовної орки. Володимир Нетес — 287, Володимир Руденко — 273 гектари на такій же машині. І не тоді, коли доводилося багато часу затрачати на ремонт, коли навантаження на трактори було найменше. Свої машини в комсомольсько-молодіжному колективі ладнали до весни самі, та ще й так, що на посівний працювали практично без поломок. Усе це відбувалося на очах у Анатолія Ковальчука — нової людини у бригаді. Не міг юнак залишатися осторонь своїх товаришів. І як результат: «Хочу бути комсомольцем». Секретар комсомольської організації готувала молодого механізатора до вступу в члени ВЛКСМ, сама дала йому першу рекомендацію.

ПО-РІЗНОМУ приходить псповнення в сільську комсомольську організацію. Особливо нелегко зробити важливий крок тим юнакам і дівчатам, котрі з якихось причин не вступили до комсомолу ще в школі. Цього висновку Лілія Корніченко дійшла завдяки власним спостереженням, і небезпідставно. На її думку, у такого юнака чи дівчини надовго залишається почуття того, що йому товариш не довіряють. Найгірше, коли це почуття переростає в образ. Тоді молода людина — хороший трудівник, активний учасник громадського

життя — довго вагається, вступає в члени Спілки, чи ні, ховаючи своє почуття за такою «рятівною» фразою: «Я ще не доріс», а то й зневажливо: «Без нас обійдеться». Лілія знає, як нелегко розвіяти цю замкнутість, це відчуження. І ніколи ще не втрачала надії, що підхід можна знайти до кожного, ким би не заволоділи такі настрої.

Дуже довго Лілія Корніченко не могла поговорити відверто з різноробочим Сергієм Діденком. Мовчазний, німажуватий, він наче оживав під час роботи — тоді в його руках усе горіло, з усіх зривався сміх, жарт. Та варто було спитати, чому він досі не комсомольці, і обличчя юнака ставало неприступним: «Не гідний, значить». Лілія поцікавилася, як учнея Сергій у школі, розпитала вчителів, однокласників про нього. Виявилось, з більшістю предметів

НАЙНЕВІДКЛАДНІША СПРАВА

ОБМІН
КОМСОЛЬСЬКИХ
ДОКУМЕНТІВ

трійки мав хлопцев. У комсомол, звісно, його не рекомендували. У свідомості ж юнака не рішених товаришів переросло в самоцінку — серйозно, мовляв, Сергію, ти людина. Секретар тактично поведла якусь розмову з ним і про шкільні роки, і про роботу тенов. Поступово дала юнакові зрозуміти, що критерій оцінки його особистості змінився. Він уже не тріскач-школяр, а трудівник колгоспу, до того ж непоганий. Згодом Сергій Діденко подав заяву з проханням прийняти його в комсомол. Секретар комсомольської організації другого відділка Анатолій Кудель, який готував Сергія до вступу в члени ВЛКСМ, задовольнив своїй підписом — відмітно несе юнак ніш службу в лавах Радянської Армії...

Індивідуальну роботу серед неспілкової молоді комітет комсомольської організації господарства визначив як головну форму контакту з неспілками. До того ж вона дає найбільші можливості дотримати обов'язкового принципу обміну комсомольських документів — дійти до кожного.

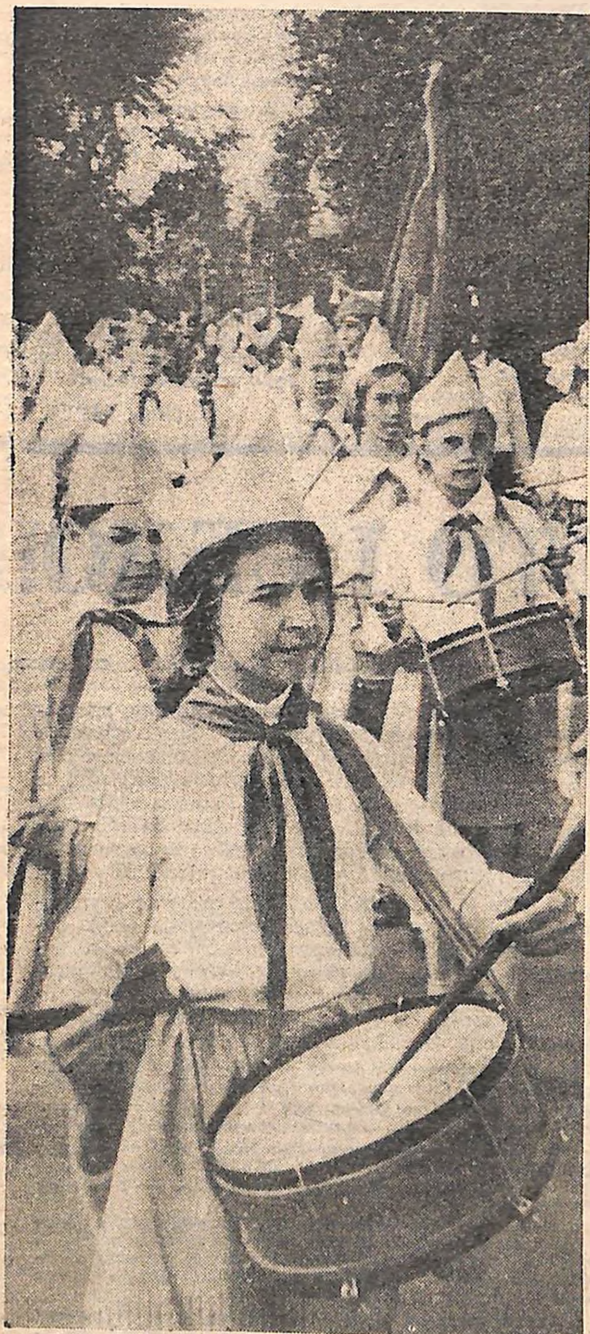
Стали запрошувати і неспілкову молодь на комсомольські збори, давати тимчасові доручення. У двох відділках довгий час не працювали клуби (перший — на калігальному ремонті, в другому — не було відповідного) іде було проводити культурно-масову роботу. Комітет запропонував сільській молоді брати участь в усіх заходах районцентриского Будинку культури, що знаходиться найближче. Разом з комсомольцями вечори відпочинку відбувалися й не члени Спілки. Їх потім запросили й на зустріч з першим комсомольцем Устимівки М. З. Молчановим, що її організував райком комсомолу в перші дні вручення комсомольських квитків нового зразка.

Всю свою діяльність, як громадську так і трудову, комсомольці колгоспу імені Кірова не відмежовували від молоді села. Навпаки, шукали найтіснішого з нею контакту, спілкування. В складний і відповідальний період підготовки до обміну комсомольських документів не згортали роботи серед неспілкової молоді. І в організацію весь час приходять поповнення. Це закономірний результат стилю роботи комітету комсомолу, всієї комсомольської організації в питанні росту. На обліку тепер 58 членів ВЛКСМ. За час обміну до лав комсомолу вступили 15 молодих трудівників колгоспу — наполовину більше, ніж у рік, що передував цій важливій кампанії. Чи задоволена таким підсумком секретар? Не скажеш. Під кінець робочого дня (визначення умовне, бо вже сутінки проникли в кімнату) Лілія Корніченко записала в своєму блокноті: «Побувати у бригаді № 3».

— Невідкладна справа? — цікавилась.

— Найневідкладніша, — закрила блокнот Лілія. — Хлопчина новий прийшов, дізналася, що не комсомалець...

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
Колгосп імені Кірова
Устимівського району.

На фотоз: урочисто зійшли, присвячену дню народження піонерської організації, проводять піонери Кіровоградського району обласного центру.

Фото В. КОВПАКА.

ОЖНОГО разу, коли на Світловодському заводі чистих металів мова заходить про організацію змагань з багатоборства ГПО на призи «Комсомольської правди», в комітеті комсомолу збираються активісти з усіх цехів — комсорги, фізорги, громадські інструктори спорту. Аналізують попередні показники кращих значківців, складають сценарій спортивного свята — щоб усе було урочисто, красиво, щоб майстерність підтримувалася масовістю.

Розв'язуючи питання спортивно-масової роботи, такий орієнтир вибирає і комітет комсомолу вулгарозрізу «Балахівський» Петрівського району, очолюваний Володимиром Корчагіним. Тут стали традиційними лижні кроси, легкоатлетичні естафети, змагання на призи героїв-земляків, дні ГПО. Юнаки і дівчата виходять на старт не тільки заради того, щоб стати чемпіоном чи вико-

потрібну цифру для рапорту, який, зрештою, треба буде посилати в обком комсомолу чи обласний спорткомітет. Чимало комсомольців, ставши значківцями, потім так і не виходили на старт, щоб продовжити своє сходження до високого фізичного гарту. А чому так? Відповідь на це запитання — лист від молоді колгоспу імені Леніна, що надійшов до редакції в перших числах травня:

«У нашому колгоспі немає можливості займатися спортом. Мрія мати спортивні майданчики залишається мрією. Комсомольська організація обіцяла допомогти, але обіцянки так і зостаються обіцянками... 1970 року молоді мали хороший спортивний майданчик. Незадовго він пропав. Футбольне поле зорали, біля клубу переорали волейбольний майданчик — тепер там городи... В районних змаганнях ми не виступаємо. Бо не маємо потрібної підготовки, ніде тренуватись... Час складати нормативи ГПО, та ми знову несеїде готовлені...».

Виходить, що проблему не могли розв'язати за всю минулу п'ятирічку. І тепер така ж пасивність — з боку райкому, з боку комітету комсомолу колгоспу.

В «Основ-

них напрямах розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» передбачається розвиток на підприємствах і в установах, у навчальних закладах і за місцем проживання масової фізкультури і спорту. Але навіть під час Всесоюзних комсомольських зборів «Рішення XXV з'їзду КПРС — виконаємо!», які проводилися на початку квітня, в багатьох організаціях прозгадані вище проблеми не повели ділової розмови.

Для занепокоєння є серйозні підстави. Республіканський спорткомітет, розглянувши матеріали про підсумки роботи з комплексу ГПО в областях за минулий рік, нагородив переможців перехідними Червоними прапорами. Кіровоградським до призерів чи не найдалі — позаду них лише херсонці. І в змаганні за кращу постановку фізкультурної та спортивної роботи області знову замкає підсумкову республіканську таблицю — 26 місце.

Інші молоді республіки виступає з ініціативами, спрямованими на розгортання масової фізкультури. Клич розповів: «Комплексну базу — кожному селу!»; «Кожний молодий робітник — передовик виробництва, значківець ГПО» — такий почин молоді миколаївського спортклубу «Суднобудівник». Набирає поширення ініціатива металургів спортклубу «Дніпро-енергосталь» — «Масова оздоровча робота — наш головний напрям». І повсюди шириться рух під девізом «Олімпіади-80 — гідну зустріч!».

Патріотичні починання свідчать про прагнення юнаків і дівчат продовжити естафету звершень і в праці, і в навчанні, в усій своїй діяльності — виконати завдання, які ставить партія перед Ленінським комсомолом. Ці ініціативи палко схвалюють хлібороби колгоспу імені Щорса Ульянівського, «Дружба» Новоукраїнського, імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського районів, робітники Світловодська, Олександрії. Слово — за 130-тисячним загном усієї комсомолії Кіровоградщини. Рівнятися є на кого, орієнтир теж відомий. За комітетами комсомолу — ініціатива і конкретні дії.

ЗАКІНЧИЛИ ЧОТИРИ РОКИ ТОМУ ПОВІЗЬКУ СЕРЕДНЬО ШКОЛИ. РАЛЕНТИНА ЧЕБАЛЮК ПРИЙМЛА ПРАЦЮВАТИ НА НІКЕЛІВІЙ ЗАВОДІ В ПЛАВІЛЬНИЦІ ЦЕХ МАШИНИСТІВ ЕЛЕКТРОМОСТОВОГО КРАНА. ТРУДИТЬСЯ ДІВЧИНА СУМАЛІННО. ТОВАРИЩІ ОБРАЛИ ПІ ЧЛЕНОМ КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ЗАВОДУ ТА БЮРО ЦЕХОВОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Фото В. КОВПАКА.

ГПО НА МАРШІ

ЯКИЙ ОРІЄНТИР КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ?

нати норматив комплексу. Після змагань — знову і знову напружені тренування. Вчорашній «золотий» значківець робить новий крок до підвищення майстерності. Бо спорт для нього — на кожен день, для високого фізичного гарту на все життя. На це й орієнтують молоді комсомольці-активісти.

Подібний почерк у роботі комсомольських організацій колгоспу імені Щорса Ульянівського району, Кіровоградського олійжиркомбінату.

Але трапляється так, що комітети комсомолу низький якісний показник у підготовці значківців ГПО пояснюють безвідповідальністю лише фізкультурних працівників. Самоусунулися від важливої справи багато комсомольських організацій Устинівського, Онуфріївського, Кіровоградського районів. Навіть під час відповідальних змагань працівники райкомів не вважають за потрібне поцікавитись, який рівень фізичної та військово-технічної підготовки. Хоча ініціативи в цьому напрямі слід було чекати саме від них.

На сторінках обласної молодіжної газети вже було піддано критичній діяльності Онуфріївського та Устинівського райкомів комсомолу за незадовільну постановку спортивно-масової роботи серед молоді («Перший — крайній» — «Молодий комуніст» № 153, 1975 р., «Чи справді пасивні?» — № 12, 1976 р.). Але й доміні комсомольські активісти неспроможні відповісти, яких заходів ужито для виправлення становища. Знову тут немає ніяких конкретних широких дій в організації будівництва спортивних споруд (тирів, плавальних басейнів, спортзалів), допускається формальність у підготовці значківців ГПО з числа допризовників.

Весна, літо — пора для масових стартів за місцем проживання, час, коли можна вдосконалити спортивні бази. Але як, скажімо, визначились у цьому комсомольські організації Добровеличківського району? Про всесоюзні дитячі ігри «Старти надій» тут тепер тільки подумали, масових змагань з багатоборства ГПО, як рекомендувалось, не провели. Були хіба що поєдинки «у вузькому колі», заради того, щоб поставити

ВИХОВУВАТИ ГІДНУ ЗМІНУ

У дитинство радянських дітей міцно ввійшла людина в червоному галстуку і з комсомольським значком на грудях. Старший друг піонерів, вона веде їх у світ великого життя, допомагає юним у навчанні, праці і дозвіллі. У вожакого неспокійне і відповідальне доручення — ростити зміну комсомолу. У піонерських комісарів велика подія — 17 травня в Колонному залі Будинку Спілок відкрився Всесоюзний зліт вожатих. Його учасники тепло вітали першого секретаря ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельнікова.

Під звуки маршу в зал внесли червоні прапори Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді і Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

Бурхливими, тривалими оплесками зустріли учасники зльоту привітання Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Привітання зачитав секретар ЦК КПРС М. В. Зимянін.

З доповіддю «Про підвищення ролі піонерського вожакого в комуністичному вихованні юних ленинців у світлі рішень XXV з'їзду КПРС» виступила голова Центральної ради Всесоюзної піонерської організації А. В. Федулова.

Рік у рік підтверджу-

ється життєва глибина і далекоглядність ленінської думки про те, що організація дітей — найкращий шлях виховання комуністичної зміни. Вона веде їх у світ великого життя, допомагає юним у навчанні, праці і дозвіллі. У вожакого неспокійне і відповідальне доручення — ростити зміну комсомолу. У піонерських комісарів велика подія — 17 травня в Колонному залі Будинку Спілок відкрився Всесоюзний зліт вожатих. Його учасники тепло вітали першого секретаря ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельнікова.

Сьогодні з піонерами працюють 85 тисяч штатних і 40 тисяч позаштатних старших вожатих, тисячі загонових. Разом з учителями вони є авангардом у боротьбі за нову людину.

З доповіддю про завдання радянської школи виступив міністр освіти СРСР М. О. Прокоф'єв.

Учасники зльоту обмінюються досвідом роботи.

18 травня зліт продовжував роботу. Учасники зльоту висунули конкретні пропозиції щодо роботи з дітьми і підлітками. Розроблено рекомендації для маршу піонерських загонів, який почнеться з нового навчального року. Такі марші стали комплексною

програмою розвитку піонерських колективів і охоплюють основні напрями комуністичного виховання. Вони вже завоювали визнання вожатих, учителів, захопили дітей. Новий марш V пленуму ЦК ВЛКСМ прийняв рішення прислати найважливішим подіям у житті народу нашої країни — 60-річчю Великої Жовтня, 60-річчю ВЛКСМ, 110-й річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Того ж дня в Колонному залі Будинку Спілок відбулося урочисте закриття зльоту.

З великим піднесенням присутні прийняли лист Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву. Учасники зльоту заповіли рідну Комуністичну партію, ленінський Центральний Комітет КПРС, Політбюро, особисто Леоніда Ілліча Брежнєва в тому, що віддадуть усі свої сили, знання і енергію роботі по комуністичному вихованню дітей і молоді, справі Великої партії Леніна.

З заключним словом виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельніков. Він побажав вожакам дальших успіхів в їх благородній і відповідальній роботі по втіленню в життя історичних рішень XXV з'їзду КПРС.

Увечері у міському Палаці піонерів і школярів учасники зльоту були гостями вожатих Москви.

(Кор. ТАРС).

Наша газета вже повідомляла про плідотворну творчу роботу студентського наукового гуртка кафедри політичної економії Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Особливо успішним був творчий пошук юних гуртківців цього року. Готуючи гідну зустріч XXV з'їзду Рідної партії, 20 студентів закінчили свої наукові дослідження, 9 кращих із них вибороли право участі в республіканському турі VI Всесоюзного конкурсу студентських наукових робіт із суспільних наук, історії ВЛКСМ та міжнародного молодіжного руху.

Публікуємо одну з цих робіт.

Розв'язуючи питання дальшого економічного, соціально-політичного й культурного зростання нашого суспільства, Комуністична партія надає важливого значення проблемі взаємовідносин робітничого класу і селянства, ліквідації істотних відмінностей між містом і селом.

Як відомо, внаслідок перемоги соціалізму в нашій країні протилежність між містом і селом було усунуто. Соціалістичні виробничі відносини утвердилися як у місті, так і на селі, зміцнів непорушний союз робітничого класу і колгоспного селянства. Та ліквідація протилежності між містом і селом не означає усунення всіх відмінностей соціально-економічного, технічного, культурно-побутового характеру. У зв'язку з цим важливою ланкою в ленінському плані переробки соціалістичних виробничих відносин у комуністичні є подолання істотних відмінностей між містом і селом. Ще в праці «Великий почин» В. І. Ленін підкреслював, що для переходу до комунізму «треба знизити як різницю між містом і селом, так і різницю між людьми фізичної і людьми розумової праці».

Для подолання наявних соціально-економічних і культурно-побутових відмінностей між містом і селом необхідні дальше зростання продуктивних сил сільського господарства, перетворення сільськогосподарської праці в різновид індустріальної на основі створення високорозвинутої матеріально-технічної бази сільського господарства, вдосконалення виробничих відносин, розвиток і зближення двох форм соціалістичної власності. На цій основі відбувається перебудова матеріаль-

них і побутових умов, а також підвищення культури сільського населення. Названі процеси і перетворення відбуваються не стихійно, їх свідомо і планомерно спрямовує Комуністична партія, озброєна знаннями законів суспільного розвитку. Особливо плідно продемонстрував це XXV з'їзд КПРС. У Звітній доповіді ЦК товариш Л. І. Брежнєв відзначав, що дальший розвиток сільського господарства є загальнонародним завданням. У процесі його виконання «партія висуває дві взаємопов'язані мети. Перша: добитися надійного забезпечення країни продовольством і сільськогосподарською сировиною, завжди мати для цього достатні резерви. І друга: йти все далі по шляху зближення матеріальних і культурно-побутових умов життя міста і села, що є нашою програмною вимогою».

Таким чином, подолання істотних відмінностей між містом і селом на сучасному етапі органічно пов'язане з дальшим піднесенням сільськогосподарського виробництва. В роки дев'ятої п'ятирічки трудівники політ орденпошени Кіровоградщини забезпечили зростання середньорічних обсягів виробництва валової продукції порівняно з попереднім п'ятиріччям на 15,7 процента. Виробництво зерна в області зросло на 22 проценти, м'яса — на 32, молока — на 16, вовни — на 15 процентів, яєць — в 1,7 раза. Ці успіхи — результат постійного зміцнення матеріально-технічної бази сільського господарства. Тільки за останні п'ять років основні виробничі фонди колгоспів і радгоспів області зросли з 505 мільйонів карбованців до 1,2 мільярда карбованців. На початок 1975 року енергетичні потужності сільськогосподарських підприємств області досягли 2,9 мільйона кіловатт сил. Тільки за два останні роки минулої п'ятирічки наші колгоспи і

МІСТО І СЕЛО:

радгоспи одержали 5164 трактори, 4042 зернових комбайни і т. д.

В МПР прискорення технічного прогресу, вдосконалення матеріально-технічної бази сільського господарства відбувається поступове зближення рівнів технічної озброєності сільськогосподарської та індустріальної праці. Як відзначалося в доповіді товариша О. М. Коєнкіна на XXV з'їзді КПРС, 1975 року в сільському господарстві країни було витрачено електроенергії в 3,5 раза більше, ніж 1965 року, і в 1,5 раза більше, ніж усього витрачалось електроенергії в Радянському Союзі напередодні війни. Загальна потужність тракторних, комбайнових та автомобільних двигунів у сільському господарстві зросла за останні десять років на 80 процентів, а енергоозброєність праці в сільському господарстві в розрахунок на одного працівника — більш як у два рази.

Важливим кроком на шляху дальшої перебудови матеріально-технічної бази сільського господарства є десята п'ятирічка. Відповідно до рішень XXV з'їзду КПРС у п'ятиріччя на розвиток сільського господарства буде виділено 172 мільярди карбованців — на 41 мільярд карбованців більше, ніж у попередній. В 1,5 раза збільшиться поставка техніки селу, причому техніки сучасної, продуктивної, різноманітної.

Величезна індустріалізація сільського господарства, а також аграрно-промислова інтеграція, що відбувається тепер, в основному усунули відмінностей між двома формами соціалістичної власності на засоби виробництва, між робітничим класом і колгоспним селянством.

У системі суспільних відносин, визначених у Звітній доповіді ЦК КПРС XXV з'їзду партії, важливе місце займають питання подолання культурно-побутових відмінностей між містом і селом. У широкій програмі соціальних заходів на десяту п'я-

РОМАНТИКА СВІТЛА Й ПРЕКРАСНА

КОЖНА прем'єра лауреата Всесоюзного Республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва народного театру музичної комедії Будинку культури імені Калініна Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів стає подією. Стосується це й останньої роботи театру — музичної комедії В. Константинова та Б. Ранера «Одеські лимани» (музика В. Дмитрієва).

Відкриває завіса, і глядач одразу відчуває бурхливий ритм будівництва нового морського порту поблизу Одеси. Енергійна мелодія завойовує наші симпатії буквально з першої масової сцени — своїм трудовим завзяттям, оптимізмом, умінням перемагати труднощі. Незабаром тут виростає велике місто, а це його перші жителі, закохані в майбутній світлі перспектив, у величчю безмірності Чорного моря та піднесеного неба над головою.

Гімн праці, красивому вільному труду, романтиці великих справ співвають автори п'єси. Ця думка стала й основою ідеєю спектаклю.

На відміну від попередніх творів так званої виробничої тематики, події в розкритій виставі розгортаються багатопланово, автори порушують і успішно розв'язують чимало гострих, життєвих проблем. Люди ударної будови живуть «єдиним колективом», віддаючи на його суд не тільки загальне, а й особисте. Навіть проблеми кохання розв'язуються тут гуртом, з позитивних високіх соціальних висногів. І стоїть воно, кохання, тут на найвищому п'єдесталі. Бо ж хіба можна без нього зробити щось красиве, а тим більше — збудувати нове місто!

Шканди розвиток дії спектаклю: і за часом події несприятливі, акладаються в кілька тижнів чи місяців, і характер їх буденний — впродовж усієї вистави чого надзвичайного на сцені не відбу-

вається. Ну, завітала на будівництво подружжя пара немолодих уже американців — чи ж то дивина? Ну, приїхала на будову нова економістка Наташка — приїхала і відразу полюбила серце бригадира Сергія. Багато сліз пролило від того закохана у бригадира обліковець Тоня, не помітаючи, до речі, як сохне по ній самий молодий та вродливий Віктор. Але скільки за цей короткий час переживуть вони, Наташка і Сергій, Тоня і Віктор, скільки відчують і зрозуміють Джордж і Кет!

Цілоком завершений образ Наташки створила Н. Шевченко, контролер друкарського цеху заводу тракторних гідроагрегатів. Після зради чоловіка героїня зневірилася в житті, біла задоволюючи рани заважає їй бачити в людях світле й прекрасне, повірити в нього. Проти її нишівного переконання: «Любов робить людину сирішою, а потім злишим» — активно вступає автор, примусивши Наташку зустріти і покохати Сергія. І хоча під кінець вистави вона ателе від свого обранця, ми віримо, що Наташка і Сергій розшукають одне одного, бо є у них чужа й надійна прикмета — кохання! Н. Шевченко веде свою роль ніжно, вивчено, прямо-таки професійно, її гра позначена високою інтелектуальністю, тонким відчуттям міри.

Сергій виявився не в складному, ніж Наташка, становищі — йому треба вибрати між двома різними за вдачею вродливими дівчатами. Вибір, безперечно, падає на Наташку, але ж як бути з Тонєю? Начальник будівництва Михайло Степанович (пенсіонер С. Варгачов) доречно сказав, що з жінкою треба не тільки зустрічатися, а й прощатися красиво. Та Сергієві вдалося й останнє. В. Силенко, хормейстер театру, створив вдалий образ зібраного, ділового бригадира, доброго товариша, людини дещо романтичної вдачі.

«Романтичної», але зовсім по-іншому, вдачі виявився й Наташин залицяльник, такий собі асоціативний одеський «морський вовк» Костя, який «таня порожняк», діставши від дівчини відмову. Добре зіграв цю роль В. Мазиренко, інфувальний експериментального цеху заводу гідроагрегатів. Своєю завжди готовим анекдотом, веселим темпераментом, влучним догепом Костя надзвичайно поживави спектакль, відігравши струмись чисто «одеського» настрою.

Цікава роль імена образу Тоні. Виконавця ролі Н. Бернєнко, завідувача клубом техніцистів № 4, після того, як Сергій покохав Наташку, хоче зробити цеделуку й пусту дівчину Тоню крадьом. Але сцени, що мали засвідчити це, звучать непереконливо. Невразлими стають роздуми про те, чому так сталося.

Віктор, який кохає Тоню, займає, на наш погляд, трохи дивну позицію. Він створює враження доброї, чужої людини, котра має в житті певні принципи і переконання. Тому й незрозуміло, як міг він покохати таку обмежену дівчину, у якій нема нічого, крім бажання задовольнити свої матеріальні потреби, яка ще й несумлінно ставиться до своїх службових обов'язків. Здається, що коханням до Тоні автори наділили Віктора лише для збереження «яра» серед героїв п'єси. Але В. Сухом'як, слюсар четвертого цеху, у свою роль тонко й патхливо. Сприяли успішній виконавці і його добрі вокальні дані.

Яскравими виблили також образи американця Джорджа і його неповторної «полювики» Кет, створені художником сценарію заводу «Червона зірка» М. Калініним та інженером-конструктором заводу радіовиробів А. Кашиницевою. Грали вони соковито, ве-

село — дует вишоз чудовий. Кожен день, відкриваючи для себе «Америку» в «Росії», ці герої змусли глядачів подивитися на звичайні для радянської людини речі під іншим кутом зору. Іх не свіже око відразу відзначало суттєві переваги і тимчасові дрібні вади нашого життя. Захоченно чи здововано говорили вони про те зі сцени. Особливо сильно звучали слова Джорджа про красу вільної праці радянських людей.

Симпатичні хлопці з бригади Сергія, щоправда, не всі вони наділені чіткими індивідуальними рисами, та й можливостей своїх аматори до кінця не використали.

Треба сказати і про дбайливу режисуру О. М. Флейшмана — досвідченого постановника жапру оперети. Окремі мізансцени спектаклю прямо-таки майстерні. Сильно прозвучала патріотична кімнатка першої дії, хоча вона, здається, й різкувала в зміні настрою. Вдалі масові сцени будівництва: режисерською знахідкою можна назвати прекрасну композицію романтичного вечора на березі моря, коли мрії Віктора перетворюються в тріо танцюючих дівчат, які ніби виблили з піни морської.

Розкриттю ідеї вистави добре сприяли й танцювальні композиції (балетмейстер Ж. Д. Олійниченко), музичне оформлення комедії, добір вокального складу аматорів (музичний керівник і диригент С. Ф. Чумаченко).

Продумане оформлення спектаклю (художник В. М. Іванов) — постійно відчувалася енергійний ритм новобудови, бачилися спалахи електрозварки, чутні скрегіт баштових кранів і шеніт ласаного морського берега, коло якого виростає нове місто.

У цілому можна поздоровити аматорів з іще однією вдалою роботою і побажати їм нових творчих успіхів.

Т. СМОЛЕНЧУК.

ПРОЕКТ

ПАМ'ЯТНИКА

«СПАРТАКУ»

Бюро Кіровоградського обкому ЛКСМ України та обласна організація Спілки архітекторів СРСР підбили підсумки відкритого конкурсу на кращий проект меморіального комплексу членам підпільної комсомольської організації «Спартак».

Першої премії ухвалено не присуджувати.

Другу — в розмірі 200 карбованців — журі обласного конкурсу присудило групі авторів: скульпторові В. В. Рябкову, архітекторам Г. Г. Кузьмиському та О. С. Гладкову.

Дві треті премії — розміром по 100 карбованців кожна — вручено авторам проектів художникові В. С. Колісниченку та архітекторів О. М. Гурбо.

ТАНЦОВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ «ДРУЖБА» КОЛГЕСПУ ІМЕНІ ДІМИТРОВА ВІЛЬШАНСЬКОГО РАЙОНУ — ЛАУРЕАТ ОБЛАСНОГО КОНКУРСУ ПЕРШОГО ВСЕСОЮЗНОГО ФЕСТИВАЛЮ САМОДІЯЛЬНОСТІ ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ ТРУДЯЩИХ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ПІЯЦТВУ — БІЯ!

ЩО СКАЖУТЬ НАСТАВНИКИ?

Життя сімнадцятирічного Сергія Мунтянова складалося просто і ясно. Батьки робили все для того, щоб син добре навчався, жив легко й весело. Після школи — профтехучилище. Закінчив з відзнакою. Став кваліфікованим слюсарем, вліявся в робітничий колектив. Хотілося швидше стати дорослим, отож хлопець намагався не відстати в роботі від старших, прагнув до речу виконувати швидко і доброякісно. В колективі цього не помітили, мовляв, а як же інакше? Тим часом, ой як нелегко давалися юнакові успіхи в праці — позначалася звичка до легкого, батьківського хліба.

Якось випив, і всі щоденні турботи, хороші мрії про майбутнє змінили, розвіялися. Колишньої наполегливості як і не було. В душі проростали байдужість, безволля. Горілка швидко роз'їдала ще не зміцнілу душу. Непомітно підкралося лихо. В період змушнення, інтенсивного становлення характеру хлопець попав під згубний вплив рецидивіста Пятова, який тільки-но відбув уже четверте покарання за тяжкі злочини.

Одного вечора після чергової випивки Мунтянов і Пятов зробили те, до чого рано чи пізно призводить чарка оковитої. Біля «Кулінарії» по вулиці Володарського випиваки побили незнайомого хлопця...

Хуліганів затримали. Вони стали перед судом. Вирок суду, котрий обоє дістали по заслугі, ще раз нагадав їм істину, що від алкоголю до злочину — один крок. А хіба не знали про це батьки, комітет комсомолу підприємства, на якому працював Мунтянов? І що скажуть наставники?

С. СОЛОДЧЕНКО, голова народного суду Лепіньського району м. Кіровограда.

ШЛЯХИ ЗБЛИЖЕННЯ

тірпічку необхідно виділити ті, котрі спрямовані передовсім на значне поліпшення матеріальних умов життя сільського населення. По-перше, це підвищення доходів колгоспників від громадського господарства, що зростають значно вищими темпами, ніж заробітна плата робітників та службовців. Так, у роки десятиріччя передбачено збільшити середню заробітну плату робітників та службовців на 16—18 процентів, а доходи колгоспників від громадського господарства — на 24—27 процентів. По-друге, дальнє зростання суспільних фондів споживання. За роки десятиріччя оплата і пільги населення із суспільних фондів споживання збільшаться на 28—30 процентів і досягнуть у 1986 році понад 115 мільярдів карбованців. За рахунок цих фондів буде здійснено ряд нових соціальних заходів, які значно підвищать якість життя частини суспільних фондів споживання, яка використовується колгоспним селянством.

Як підкреслювалося на XXV з'їзді партії, тепер 99 процентів дворів колгоспників та будинків робітників і службовців радгоспів користуються електроенергією. Газифіковано багато десятків тисяч сільських населених пунктів. Більшість сільського населення країни дивиться телепередачі. Якщо 1940 року кожен шістнадцятий працюючий сільський житель мав вищу або середню освіту (повну або неповну), то нині її має кожен другий. За роки дев'ятої п'ятирічки в країні було здійснено перехід до загальної середньої освіти як у місті, так і на селі. За рахунок держави і колгоспів збудовано велику кількість сучасних шкіл. При цьому характерне для останніх років те, що в сільській місцевості будується шкільно-будівельний було споруджено 128 шкіл, з них 107 — на селі.

Багато в чому наближається до міських умов побуту сільських трудівників. Тільки в нашій області сьогодні діють 990 будинків культури і клубів, 812 бібліотек. За останні кілька років в області збудовано близько 80 закладів культури, 70 тисяч квартир сільських трудівників одержали газ, до десятків тисяч квартир підведено воду і каналізацію.

НАВІВАЖЛИВИМ напрямом удосконалення колгоспної власності і зближення її із загальнонародною є підвищення рівня усеупередження колгоспного виробництва. На сучасному етапі комуністичного будівництва цей процес практично виявляється головним чином у посиленні концентрації та централізації колгоспного виробництва, в розширенні рамок міжколгоспного й колгоспно-радгоспного кооперування. В Кіровоградській області, наприклад, нині діють 84 спецгоспи, з них 23 — по відгодівлі великої рогатої худоби, 35 — по відгодівлі свиней, 26 — по виробництву яєць, питома вага яких у загальному виробництві яловичини становить 67 процентів, свинини і яєць — понад 60 процентів.

Успішне виконання великих накреслень XXV з'їзду КПРС на десяту п'ятирічку значно наближить той час, коли сільське населення щодо соціально-економічних і культурно-побутових умов життя зрівняється з міським.

З. ФОМЕНКО, студентка третього курсу філологічного факультету Кіровоградського педінституту.

„Зірка“

„Суднобудівник“

— 2:0

Кіровоградська «Зірка» і миколаївський «Суднобудівник» — дані суперники. Двадцять разів зустрічалися вони в офіційних матчах за час сільського перебування в другій лізі класу «Б». П'ять матчів «Зірка» виграє, у восьми зазнала поразки, сім зустрічей закінчилися нічиєю.

Але якщо б не були загальні результати, матчі між цими командами завжди проходили в гострій спортивній боротьбі, напружено. В такому ж ключі йшла і гра, що відбулася в попередок у Кіровограді. До цього матчу «Суднобудівник» з 11-ма очками займав четверте місце в турнірній таблиці, а «Зірка» — маючи дев'ять очок, — шосте.

Тон гри задали кіровоградці. Вони часто притискали гостей до їхніх воріт, і миколаївці змушені були ритувати становище відійною грою (білі воріт «Суднобудівника» подано дев'ять кутових, білі воріт «Зірки» — два).

Господарі поля грали старанно, вперто боролися за кожний м'яч. Кілька разів на ударній позиції проривався Олександр Казан, могли відкрити рахунок Анатолій і Володимир Хропови (зверніть увагу: вони — захисники). Та корабелі захищалися майже всією командою і позбавляли кіровоградців можливості вільно володіти м'ячем і пробити його із зручного положення.

Сталося ж так, що рахунок мало не відкрив гості, і хто-зна, як би після цього складалася гра. На 20-й хвилині, під час однієї з контратак, Іван Шоню зупинили на штрафному майданчику недозволенним прийомом, і суддя всеосозної категорії з Києва М. М. Кісанов призначив у ворота «Зірки» 11-метровий удар. Команду врятував голкіпер Олександр Іонов.

У другому таймі малюнок гри не змінився. Атаки господарів поля стали ще змістовнішими. На 54-й хвилині Сергій Вибишанцев відіслав в серхом м'яч у воротарський майданчик миколаївців, а там Андрій Карп'юк красивим і сильним ударом головою послав його в сітку.

Коли до кінця зустрічі залишалося 15 хвилин, на штрафному майданчику «Суднобудівника» скупчилися майже всі гравці обох команд. М'яч улетів у сітку, але за якусь мить до цього пролунав свисток судді на призначення одинадцятиметрового удару. Ця подіяка арбітра (такий свисток на користь вишнього) могла позбавити «Зірку» другого гола. Та той же Андрій Карп'юк точно реалізував

удар. Отже, «Зірка» перемогла з рахунком 2:0.

Наступні два матчі кіровоградці проведуть на своєму полі. 21 травня вони приїдуть до армії Одеси, а 24 травня — криворізький «Крибас».

О. ДАЦЮК.

У грі — воротар гостей Л. МАКАРОВ. Фото М. ТАРНАВСЬКОГО.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Приходь учитися!

**Запрошують
інститути,
технікуми,
училища**

Воронезький лісотехнічний інститут

ОГОЛОШУЄ В 1976 РОЦІ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ
НА І КУРС ДЕННОГО І ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

лісове господарство (кваліфікація — інженер лісового господарства. Спеціалізації: лісові меліорації, захист лісу);
лісоінженерна справа (кваліфікація — інженер-технолог. Спеціалізації: технологія лісорозробки, сушопутний транспорт лісу);
машини і механізми лісової і деревообробної промисловості (кваліфікація — інженер-механік. Спеціалізації: машини і механізми лісової і деревообробної промисловості, машини і механізми лісового господарства);
технологія деревообробки (кваліфікація — інженер-технолог);
автомобілі та автомобільне господарство (кваліфікація — інженер-механік. Спеціалізації: технічна експлуатація автомобілів, авторемонтне виробництво, спеціалізований рухомий склад);
економіка та організація лісової промисловості і лісового господарства (кваліфікація — інженер-економіст).
Загальнотехнічна підготовка (лише заочно).

Підготовче відділення з відривом від виробництва має спеціальності: машини та механізми лісової і деревообробної промисловості, лісове господарство, лісоінженерна справа і технологія деревообробки (вчається за направленнями промислових організацій, колгоспів, радгоспів та звільнені в запас із Радянської Армії).

Вступні екзамени:

на спеціальності: лісове господарство, лісоінженерна справа, технологія деревообробки, економіка та організація лісової промисловості і лісового господарства — з російської мови і літератури (письмово), хімії (усно), математики (усно), фізики (усно);
на спеціальності: машини і механізми лісової і деревообробної промисловості, автомобілі та автомобільне господарство, загальнотехнічна підготовка (лише заочно) — з російської мови і літератури (письмово), математики (письмово й усно), фізики (усно).

Приймання заяв: на денне навчання — з 20 червня по 31 липня, на заочне навчання — з 20 квітня по 31 серпня, на підготовче відділення — з 1 жовтня по 10 листопада.

Вступні екзамени: на денне навчання — з 1 по 20 серпня, на заочне — з 10 серпня по 10 вересня.

До заяви додають:
вступники на перший курс — документ про середню освіту (в оригіналі), характеристику для вступу до вузу, завірену адміністрацією установи чи організації, витяг з трудової книжки (працюючі), медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки (знімки без головного убору, розміром 3x4 см);
вступники на підготовче відділення — документ про середню освіту (в оригіналі), характеристику з місця роботи, випуску з трудової книжки, завірену керівником підприємства, медичну довідку (форма № 286), направлення підприємства на підготовче відділення, 6 фотокартки (знімки без головного убору, розміром 3x4 см).

Документи направляти на адресу: м. Воронеж, 394613, вул. Тімірязєва, 8, лісотехнічний інститут.

РЕКТОРАТ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо ви хочете набутися середню освіту і спеціальності, вступайте до Онківського сільського середнього професійно-технічного училища № 7.

Заклад приймає учнів на 1976—1977 навчальний рік на такі спеціальності:

Тракторист-машиніст широкого профілю (учні здобувають середню освіту, строк навчання — 3 роки).
Тракторист-машиніст III класу (строк навчання — 1 рік).

Тракторист-машиніст широкого профілю (строк навчання 2 роки).

Майстер-наладчик тракторів (строк навчання — 6 місяців).

Токари-машиністи для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К (строк навчання — 3 місяці).

Приймають: на трирічне навчання — юнаків і дівчат, що мають освіту за 8 класів; на дворічне і однорічне — юнаків і дівчат, що мають освіту за 8—10 класів; на тримісячні курси — трактористів, що мають досвід роботи.

Випускники 10 класів і вище, звільнені в запас, навчаються за скороченою програмою і одержують стипендію в розмірі 65 карбованців на місяць (строк навчання 3 місяці).

Учні забезпечуються безкоштовно гуртожитком, вихідним одягом і спецодягом, триразовим харчуванням, вони одержують стипендію.

Учні, які закінчили училище на «відмінно», мають право вступати до вузів поза конкурсом.

Початок занять з 1 вересня і далі — в міру комплектування груп.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику, медичну довідку, чотири фотокартки 3x4 сантиметри.

Адреса училища: 317451, Кіровоградська область, Маловисіківський район, с. Онківське.

ДИРЕКЦІЯ.

Український інститут інженерів водного господарства

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА ПЕРШИЙ КУРС 1976—1977
НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

З ВІДРИВОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА

НА ТАКІ ФАКУЛЬТЕТИ:

експлуатація гідромеліоративних систем; проектування та будівництво гідромеліоративних систем — готують інженерів-гідротехніків за спеціальністю «Гідромеліорація» та інженерів-економістів за спеціальністю «Економіка і організація водного господарства».

Гідротехнічний — готує інженерів-гідротехніків за спеціальністю «Гідротехнічне будівництво річкових споруд і гідроелектростанцій».

Будівельний — готує інженерів-будівельників за спеціальністю:

«Водопостачання і каналізація»;

«Промислове і цивільне будівництво».

Механічний — готує інженерів-механіків за спеціальністю «Механізація гідромеліоративних робіт».

Торфовий — готує гірничих інженерів за спеціальністю «Технологія та комплексна механізація розробки торфових родовищ».

Вступники подають (надсилають поштою) заяви на ім'я ректора з зазначенням обраної спеціальності.

До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристика для вступу до вузу, медична довідка (форма № 286), чотири фотокартки (розміром 3x4 см без головного убору).

Паспорт, військовий квиток (військовозобов'язані запасу) або приписне свідоцтво вступник подає особисто.

Вступники на всі факультети складають екзамени з таких дисциплін: української або російської мови та літератури (твір), математики (письмово й усно), фізики (усно).

ПРИМІТКА. Особи, які вивчали в середньому учбовому закладі російську мову в обсязі програми національної школи або які вивчали мову, на якій ведеться викладання в вузі, як загальноосвітній предмет, можуть писати замість твору переклад або диктант.

Заяви приймаються з 20 червня по 31 липня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Зарховані до інституту одержують стипендію і забезпечуються гуртожитком на загальних підставах.

Наша адреса: 266000, м. Ровно, вул. Ленінська, 11, приймальня комісія, тел. 2-12-59.

Кіровоградське технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

ДЛЯ НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ:

токаря по металу; слюсар — інструментальник; слюсар механоскладальних робіт з обслуговуванням свердловальних і агрегатних верстатів; слюсар по ремонту промислового обладнання; тесляр-верстатник; електрозварювальник; електромонтер по експлуатації електрообладнання.

На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата, що мають освіту за 10 класів, віком до 25 років. На спеціальності електромонтер і електрозварювальник мінімальний вік для вступу — 17,5 років.

Строк навчання — 10 місяців.

Учням, що встигають, виплачується стипендія у розмірі 30 карбованців на місяць, відмінникам навчання стипендія виплачується в сумі 37 карбованців 50 копійок.

За виконані роботи в процесі виробничої практики учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Навчаючись в училищі, кожний учень може сумішати навчання на підготовчих курсах для вступу в інститут, а також набути

військово-технічну спеціальність при ДТСААФ.

Учні, які закінчили училище з відзнакою, мають право вступати на вечірній відділ інституту поза конкурсом, на денний відділ — на загальних підставах.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Кожний учень до призову в Радянську Армію навчається спеціальності і отримує знання з спеціальних і загальноосвітніх предметів.

До училища молоді приймаються без екзамени.

При училищі є їдальня.

Постійно працюють такі гуртки: хоровий; танцювальний, художнього слова, духовий, естрадний, технічної творчості, стрільцький, парашутний, електротехнічний, спортивні секції.

Початок занять 1 вересня 1976 року. Прийом заяв з травня по вересень 1976 року.

До заяви додаються такі документи: атестат про закінчення середньої школи; свідоцтво про народження чи паспорт; довідка з місця проживання і про склад сім'ї; характеристика зі школи; автобіографія; 6 фотокартки розміром 3x4 сантиметри; приписне свідоцтво та довідку про щеплення.

Звертатись на адресу: м. Кіровоград, вул. Докришів, 26. Телефони: 2-35-31, 2-50-20, 2-35-81.

ДИРЕКЦІЯ.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ
ОРДЕНА ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА
КОРАБЛЕБУДІВНИЙ
ІНСТИТУТ
ІМЕНІ АДМІРАЛА
С. О. МАКАРОВА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

НА 1976—1977

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ФАКУЛЬТЕТИ:

кораблебудівний,
машинобудівний,
електроустаткування суден

на такі спеціальності:
суднобудування і судноремонт,

устаткування і технологія зварювального виробництва,

економіка та організація машинобудівної промисловості (спеціалізація — «Суднобудівна промисловість»),

суднові машини і механізми,

суднові силові установки, двигуни внутрішнього згорання,

турбобудування, електроустаткування суден,

холодильні й компресорні машини та установки.

Приймання заяв — з 20 червня по 31 липня. Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня.

Студентів забезпечують стипендією згідно з положенням. Інгородніх забезпечують гуртожитком.

Заяви і документи надсилати на адресу: 327000, УРСР, м. Миколаїв (обл.); проспект Леніна, 3. Телефон 4-01-20.

РЕКТОРАТ ІНСТИТУТУ.

СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ № 1
м. ЧЕРКАС

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років з освітою 8—10 класів (без вступних екзамени).

Училище дає середню освіту і готує таких спеціалістів.

З строком навчання три роки:

столяр, муляр-монтажник, маляр, штукатур, облицювальник-плитковик, електрозварювальник.

З строком навчання 1 рік: муляр, облицювальник-плитковик.

Бажаючі вступити в училище подають такі документи: заяву про вступ, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту (оригінал), довідку про щеплення, довідку про склад сім'ї, 4 фотокартки розміром 3x4 см, характеристику з школи та проходять медичну комісію в спеціалізованій поліклініці.

Документи приймаються з 1 травня по 31 серпня.

Початок занять з 1 вересня.

Учні училища перебувають на повному державному утриманні: забезпечуються безкоштовно гуртожитком, триразовим харчуванням.

Учні одержують протягом навчання в училищі третину заробітної плати.

По закінченні училища випускники забезпечуються роботою і житлом в м. Черкаси.

Адреса училища: індекс 257005, м. Черкаси-5, вул. Шевченка, 333. Іхати автобусами №№ 1, 15, 11 до зупинки Ссдова, тролейбусами №№ 2, 4, 7 до зупинки Енгельса. Телефон 3-50-46.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БЖ 11290,

Індекс 61197,

Зам. № 205,

Тираж 60 000.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глієв, 2.